

OM IMPERIALISME

Pluk fra Lenin: Imperialismen som kapitalismens højeste stadium, udgivet i 1916

Citat 1:

“Skulle man fremsætte en så kort definition af imperialismen som muligt, så måtte man sige, at imperialismen er kapitalismens monopolistiske stadium. Denne definition ville indeholde hovedsagen, for på den ene side er finanskapitalen nogle få monopolistiske storbankers bankkapital, der er smeltet sammen med de monopolistiske industrisammenslutningers kapital, og på den anden side er verdens opdeling overgangen fra en kolonipolitik, der uhindret kunne brede sig over strækninger, ingen kapitalistisk magt endnu havde besat, til en kolonipolitik, der består i monopolistisk beherskelse af den allerede fuldstændig opdelte jord.

Alt for korte definitioner er ganske vist nemme, fordi de resumerer det vigtigste, men dog utilstrækkelige, så snart man specielt vil udlede væsentlige træk ved det fænomen, man skal definere. Derfor må vi – uden at glemme, at alle definitioner kun har betinget og relativ betydning, fordi en definition aldrig kan omfatte alle en fuldt udviklet foreteelses mangfoldige sammenhænge – give en definition af imperialismen, som indeholder følgende 5 af dens vigtigste kendetegn:

1. en koncentration af produktion og kapital, der har nået et så højt udviklingstrin, at den har skabt monopoler, der spiller en afgørende rolle i det økonomiske liv; 2. bankkapitalens sammensmeltning med industrikapitalen og skabelse af et finansoligarki på basis af denne »finanskapital«; 3. kapitaleksporten, til forskel fra vareeksporten, opnår særlig stor betydning; 4. der opstår internationale monopolistiske kapitalistsammenslutninger, som deler verden mellem sig, og 5. Jordens territoriale opdeling mellem de kapitalistiske stormagter er afsluttet.

Imperialismen er kapitalismen på det udviklingstrin, hvor finanskapitalens og monopolernes herredømme er skabt, hvor kapitaleksporten har nået fremtrædende betydning, hvor verdens opdeling mellem de Internationale truste er begyndt, og opdelingen af Jordens hele territorium mellem de største kapitalistiske lande er afsluttet.”

Citat 2:

” ... det karakteristiske for den pågældende periode er Jordens endelige opdeling, ikke endelig i den forstand, at en *nyfordeling* skulle være umulig – tværtimod er nyfordelinger mulige og uundgåelige – men i den forstand, at de kapitalistiske landes kolonipolitik er *hørt op* med at tage ubesatte landstrækninger på vor planet i besiddelse. Verden har for første gang vist sig opdelt, således at der nu *kun* kan blive tale om nyfordelinger, dvs. overgang fra en »besidder« til en anden, men ikke om at tage herreløst land i besiddelse.”

Citat 3:

“Kapitalismen er vokset over i et verdensomspændende system, hvor en håndfuld »fremskredne« lande kolonialt undertrykker og finansielt kvæler det overvældende flertal af Jordens befolkning. Og delingen af dette »bytte« foregår mellem 2-3 verdensbeherskende og til tænderne bevæbnede røvere (Amerika, England, Japan), som inddrager hele verden i *deres* krig om delingen af *deres* bytte.”

Citat 4:

”Imperialismen er et særegent historisk stadium af kapitalismen. Denne særegenhed er af tredobbelt art: imperialismen er: 1. monopolistisk kapitalisme, 2. snyltende eller rådnende kapitalisme, 3. døende kapitalisme.”

Pluk fra Lenin: Socialisme og krig, udgivet i 1915**Citat 5:**

“Krig og krig er to ting. Man må gøre sig klart, hvilke historiske betingelser, der betinger den givne krig, hvilke klasser der fører den, i hvis navn den føres. Hvis vi ikke gør os dette klart, vil alle vore overvejelser om krigen ende i tomhed, i en rent formel og ufrugtbar strid.”

Citat 6:

“Krigen er politikens fortsættelse med andre midler. Enhver krig er uadskilleligt forbundet med det politiske system, af hvilken den udspringer. Den samme politik, som en bestemt magt, en bestemt klasse inden for denne magt har ført i lang tid før krigen, fortsætter den selvsamme klasse uundgåeligt og uvægerligt under krigen, den skifter kun arbejdsform.”

Citat 7:

“Socialister kan ikke nå deres store mål uden at kæmpe mod enhver undertrykkelse af nationer. Derfor må de utvetydigt kræve, at de undertrykkende landes socialdemokratier (især de såkaldte stormagters) skal anerkende og forfægte de undertrykte nationers ret til selvbestemmelse i den særlige politiske betydning af begrebet. dvs. retten til politisk løsrivelse. Den socialist, som i en herskende eller kolonialistisk nation ikke står for denne ret, er chauvinist.”

Pluk fra Lenin: Den proletariske revolutions militærprogram, udgivet i 1916**Citat 8:**

“For det første har socialisterne aldrig været - og kan aldrig være - modstandere af revolutionære krige. De “store” imperialistiske magters bourgeoisie er blevet helt igennem reaktionært, og vi betragter den krig, som dette bourgeoisie nu fører, som en reaktionær krig, en slaveejerkrig, en forbryderisk krig, Men hvordan forholder det sig så med en krig imod dette bourgeoisie? F.eks. med en krig, som de af dette bourgeoisie undertrykte eller afhængige, eller kolonifolk, fører til deres befrielse? ... Det 20. århundredes historie, dette den “uhæmmede imperialismes” århundrede, er fuld af kolonikrige. Men det vi europæere, som de imperialistiske undertrykkere af flertallet af verdens folkeslag - det vi med den for os ejendommelige, nederdrægtige europæiske chauvinisme kalder kolonikrige, det er ofte nationale krige eller nationale opstande fra disse undertrykte folkeslags side.”

Pluk fra Lenin: Imperialismen og splittelsen i socialismen, udgivet i 1916**Citat 9:**

“... udbytningen af de undertrykte nationer, som er uadskilleligt forbundet med anneksioner, og især udbytningen af kolonier fra en håndfuld “stormagters” side omdanner i stigende grad den “civiliserede” verden til en snylter på hundreder af millioner krop i de u-civiliserede nationer. Den romerske proletar levede på samfundets bekostning.

Det moderne samfund lever på den moderne proletars bekostning. Marx understregede specielt denne dybe bemærkning fra Sismondis side. Imperialismen ændrer i nogen grad situationen. "Et privilegeret øvre lag af proletariatet i de

imperialistiske lande lever delvis på bekostning af hundreder af millioner i de u-civiliserede nationer.”

Citat 10:

“Et privilegeret, finansielt rigt lands udbytning af *alle* andre lande eksisterer stadig og er blevet forstærket. En håndfuld rige lande – der er kun fire af dem, hvis vi mener selvstændig, virkelig gigantisk “moderne” rigdom, England, Frankrig, U.S.A. og Tyskland – har udviklet monopolet i uhyre målestok, de opnår *superprofitter*, der beløber sig til hundreder, om ikke tusinder af millioner, de “rider på ryggen” af hundreder og atter hundreder af millioner mennesker i andre lande og kæmper indbyrdes om deling af det særligt rige, særligt fede og særligt lette bytte.”

Citat 11:

“På den ene side er der bourgeoisiets og opportunisternes tendens til at omdanne en håndfuld af meget rige og privilegerede nationer til “evige” snyltere på bekostning af resten af menneskeheden, til at “hvile på laurbærbladene” ved at udbytte negrene, inderne osv, ved at holde dem nede ved hjælp af de fremragende udryddelsesvåben, den moderne militarisme har frembragt. På den anden side er der tendensen hos *masserne*, som er mere undertrykte end før og som bærer hele byrden fra de imperialistiske krige, til at afkaste dette åg og styrte bourgeoisiet. Det er i kampen mellem disse to tendenser, arbejderbevægelsens historie nu uundgåeligt vil udvikle sig.”